

hvorimod Ordene: „og Retsvidner“ udgaae i 5te Linie.

vedtoges eenstemmig med 35 St.

Derefter fattes Udvalgets Endringsforslag til § 17 tilligemed selve Paragrafen under Forhandling.

Ordføreren: Ordene: „Lov 28de Januar 1856“ ere noget ubestemte, da der gives flere Love af samme Dato. Det er derfor vistnok rigtigst, at Lovens hele Titel tilføies. Den lyder saaledes: „Lov 28de Januar 1856 om Forandring i Plakat 4de Oktober 1815“ og angaaer Hundeskatten. Vi foreslaae altsaa, at den nævnte Tilføielse maa finde Sted.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Endringsforslag til § 17:

§ 9de Linie efter Ordene: „Lov 28de Januar 1856“ indskydes: „om Forandring i Plakat 4de Oktober 1815“.

vedtoges eenstemmig med 32 St.

Derefter fattes Udvalgets Endringsforslag til § 19 under Forhandling.

Ordføreren: Ved anden Behandling blev den Bemærkning gjort af et æret Medlem (Madvig), at, forudsat at nærværende Lov først blev særdiv fra Rigsdagens Haand efter Nytaar, og altsaa maaskee først udkom med allerhøieste Stadfæstelse efter Udgangen af Aarets første Maaned, vilde Terminen indtil 1ste April være for kort til at træffe de fornødne Forberedelser til den nye Politiordnings Indførelse. Jeg hittede da, at Udvalget gjerne vilde gaae ind paa at udslyde Terminen, hvis Justitsministeren ønskede det. Dette Ønske har den ærede Justitsminister senere tilkjendegivet for et Medlem af Udvalget, og i Overensstemmelse dermed foreslaaer derfor Udvalget, at Lovens Skrafttræden skal udsættes til den 1ste Juli næste Aar.

Justitsministeren: Jeg skal blot tilføie mig den Bemærkning, at saaledes som

Forholdene stille sig, anseer jeg det nødvendigt, at Fristen for Lovens Skrafttræden skydes ud fra den 1ste April til den Termin, som Endringsforslaget gaaer ud paa at fastsætte.

Da Ingen videre ønskede at hittede sig, fattes Udvalgets Endringsforslag til § 19:

„Den 1ste April 1863“ forandres til: „den 1ste Juli 1863“

under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 33 St.

Derefter fattes Lovudkastet i dets Hæelhed under Forhandling.

Somme: Der blev under Sagens anden Behandling af en æret Rigsdagsmand gjort opmærksom paa, at nogle af de underordnede Bestillingsmænd vare mindre godt aslagte, og og det blev optaget som en anbefaling for dem til Kommunalbestyrelsen, ved deres Lønningers Fastsættelse, at det var udtalt som Landstingets Tanke, at deres Lønning ikke maatte være for knap. I den samme Retning er der et andet Punkt, som jeg skal tillade mig at omtale, og hvorom jeg vil være saa fri at henstille min anbefaling; det er for en stor Klasse af underordnede Bestillingsmænd, som nu ere i Kommunens Tjeneste, nemlig Bøgterne; de ere jo ganske vist antagne paa Opsigelse, men de have dog i en Række af Aar været i Kommunens Tjeneste, og de allerfleste af dem ere vistnok traadte ind i denne Tjeneste i den Tanke, at de skulde blive i den, saalænge de kunde røgte den, og det vilde derfor nu være haardt for dem, om de skulde affædiges, uden at der blev taget tilstrækkeligt Hensyn til dem, saaledes at de ogsaa fremtidig kunne leve under taalelige Vilkaar. Det er muligt, at de ikke kunne henregnes til det egentlige Politipersonale, jeg kjender ikke dertil, men jeg vil tillade mig at udtale som min Mening, og jeg tør næsten troe, at det er hele Landstingets Mening, at anbefale dem til Kommunalbestyrelsen, om denne vilde tage deres Vilkaar i billig Betragtning.

Da ellers Ingen ønskede at hittede sig, fattes Lovudkastet, efterat dets §§ 1, 3, 4, 15